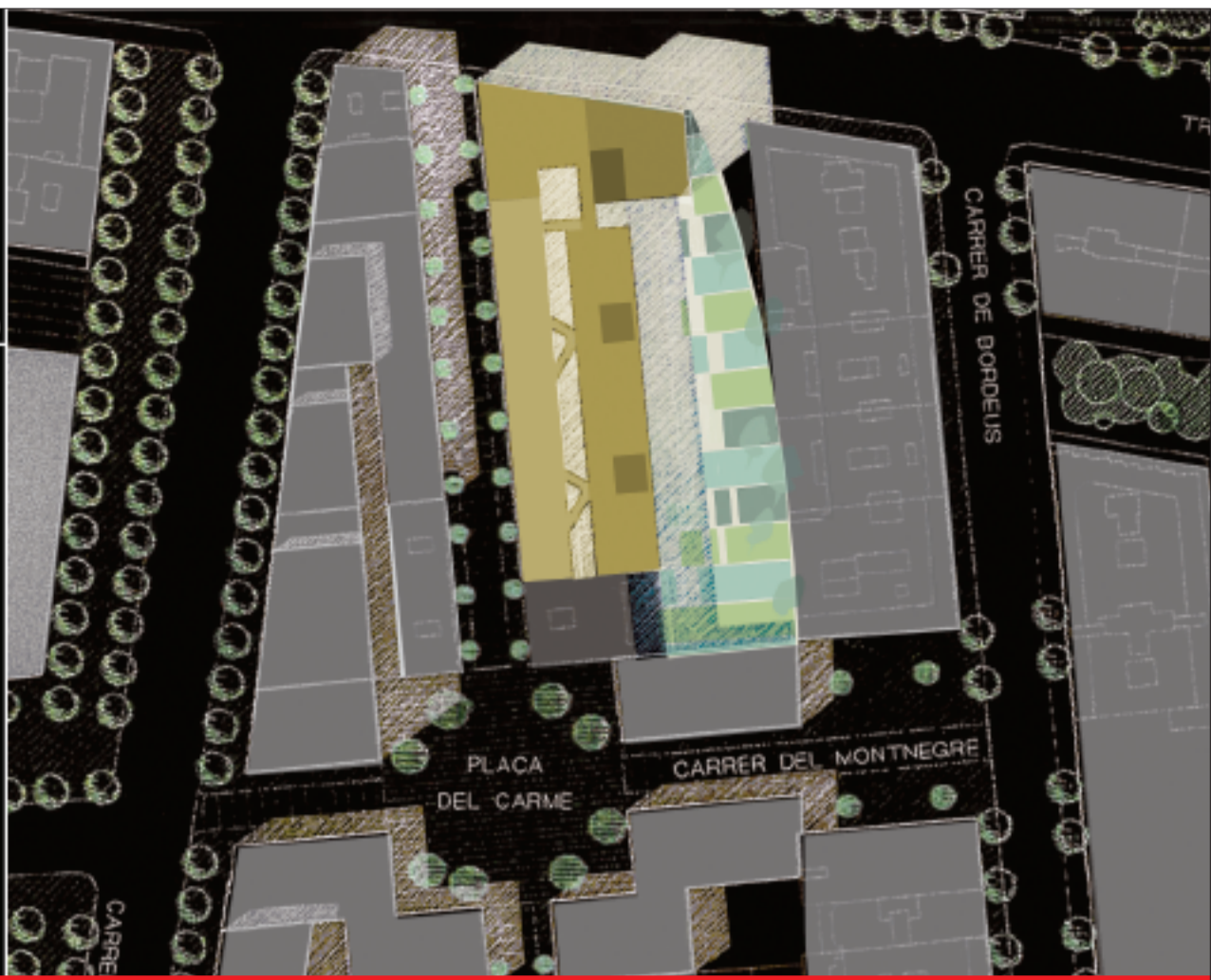

antiga colònia castells

Cerca de 120 vivendes fueron proyectadas en 1923 en un terreno de poco más de una hectárea, propiedad de María Barnola y María Castells. Viviendas modestísimas, organizadas en tres pasajes longitudinales y otro más pequeño transversal con una pequeña plaza. No se trata de un patrimonio de gran calidad constructiva, ni mucho menos. El proyecto original ya fue fuertemente discutido por propietarios de la zona que veían descender el valor potencial de sus terrenos con la construcción poco escrupulosa de las nuevas viviendas. Ciertamente, ni aquí ni en el colindante pasaje Piera, construido prácticamente a la vez, la construcción es lujosa. Es el gran problema de todas las casitas de esos años en la periferia: construcción muy modesta, tamaños reducidísimos.

... Existe seguramente un problema, que podríamos de calificar "de contexto" en la Colonia Castells, un problema ligado a la población que la habita, a su situación con respecto a la propiedad y a las expectativas de transformación del barrio de las Cortes que la convierten en ajena ya al entorno que la rodea.

de 'LA CONSERVACIÓN DE LA VIVIENDA POPULAR EN LAS PERIFERIAS URBANAS. EL CASO DE BARCELONA Y LA COLONIA CASTELLS' José Luis Oyón 15 de mayo de 1998. <http://www.ub.es/geocrit/sn-21.htm>

espais comunitaris

un dels eixos vertebradors del projecte és la creació d'una xarxa d'espais mancomunats que recolzi una bona vida social interna de la 'nova colònia' i col·labori a connectar amb la memòria de la part del barri que desapareix. l'espai més important és la plaça interior d'illa, amb dos accessos des del carrer que es poden tancar mitjançant cancelles i que probablement podrien romandre obertes durant el dia. aquest espai s'enjardina parcialment amb arbres i parterres d'espècies vegetals grasses de manteniment pràcticament nul (les utilitzades a les cobertes enjardinades ecològiques).

un segon espai de relació és el passatge interior que, a més de servir per accedir ràpidament a alguns habitatges des del corresponent nucli d'escala, connecta longitudinalment l'edifici amb la resta d'espais comuns. aquest espai acaba en un dels seus extrems amb el que podríem anomenar el 'claustre' i que torna a connectar amb la plaça principal. considerem que l'habitatge que queda a cavall entre el 'claustre' i la plaça, al costat de les escales que baixen de l'un a l'altre és un lloc idoni per un local de caràcter comunitari intern.

finalment el terrat del bloc davant del carrer morales (pb+2) podria fer la funció de solarium i es podria equipar amb paravents, presa d'aigua o pèrgoles per fer-lo més útil i acollidor. aquest darrer quedaria apartat de la resta, accessible només desde els nuclis d'escala. aquests espais ofereixen un ventall de matissos que van de lo íntim al més obert i que poden servir de rerefons a converses, jocs, celebracions, etc.

la construcció

l'estructura és de formigó armat amb forjats reticulars de cassetó perdut. llums que s'adeqüen tant a les plantes sobre rasant com a la planta d'aparcament. la façana es planteja com a superposició de dues trames: la primera, extremadament rígida, és la resultat de l'estructura i forma una retícula de grans buits rectangulars sobre una base acabada en morter de calç. la segona és vol molt flexible i variable, serà la resultat de les diferents configuracions de forats, plans re-enfonsats, elements de protecció, etc, basant-se en una paleta de materials que s'apunta aquí i es treballaria en més detall en fases posteriors. les cobertes són planes a excepció de la coberta tèrmica metàl·lica de baixa pendent del bloc retrasat en el qual s'ha fet una excepció per motius de sostenibilitat i que s'explica més endavant. la del bloc en façana del carrer morales és transitable ja que la considerem d'ús comunitari i la de la torre és registrable i alberga les plaques fotovoltaïques.

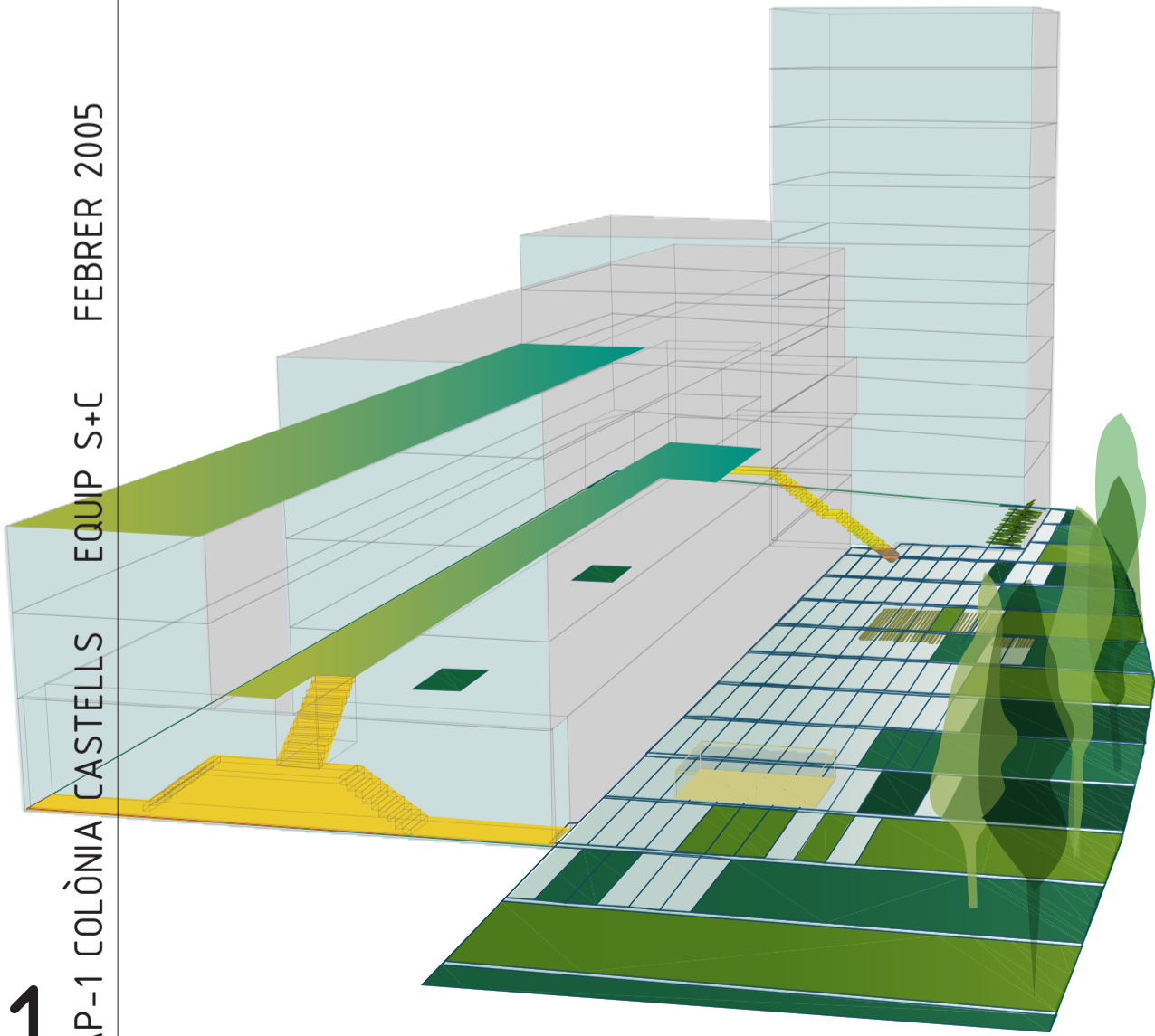
sostenibilitat

materials: en quant a materials s'han intentat escollir els més ecològics, com és el cas de la termoçilla per a tancaments exteriors, acabats amb arrebossat de morter de calç pigmentat, interessant també per la seva textura amb relació amb els edificis veïns, la fusta de pi flandes per a les fusteries exteriors i fusta de calabó per envernissar a les fusteries interiors. creiem que la servitud de manteniment de la fusta exterior paga la pena de les conseqüències ecològiques i la qualitat que aporta en diversos sentits. s'ha previst també el sanejament separatiu en tubs de polipropilè amb acumulació al soterrani d'aigua de pluja per rec i neteja de terres exteriors, el cautxú-butil per a impermeabilització de cobertes, etc.

estalvi d'energia:

en quant a estalvi d'energia, i començant pels sistemes passius, s'ha cercat la protecció solar mitjançant persianes practicables de lames, afavorint la ventilació creuada a l'interior dels habitatges. millorar la inèrcia tèrmica mitjançant l'ús de termoçilla als tancaments.

com a sistemes actius s'adopta sistema de coberta tèrmica sobre el bloc del darrere orientada a sud-oest, aquests sistema ha sigut desenvolupat i patentat per cop d'idees i s'ha utilitzat ja en vivendes de protecció oficial. te com a tret diferencial que combina en un únic element constructiu les funcions de impermeabilització i captació energètica i es compon, molt resumidament en un sistema de intercanvi tèrmic a partir d'un oli que circula per uns conductes a la mateixa xapa de cubrició i que acaba, mitjançant acumuladors i intercanviadors escalfant aigua per a us sanitari podent assolir grans cotes d'eficiència. les instal·lacions necessàries per aquest procés es situen en el sota-coberta. es preveuen també plaques fotovoltaïques sobre coberta de la torre per producció d'energia elèctrica en connexió amb la xarxa.

1 UAP-1 COLÒNIA CASTELLS EQUIP S+C FEBRER 2005